

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Altes Testament, 2. Teil - Cod. Aug. perg. 89

[S.l.], Datierung unklar

Ionas propheta; prologus

[urn:nbn:de:bsz:31-67620](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-67620)

pauciat: nunc intoto orbe xpi pascat
ecclesias. Et sicut stephani coronam meruit
passionis: sic hic de seruitute di cum
paulo aplo noie glatur. qz abdias ser
uus dñi nunc sonat oloquio. **Explic**

plogus. Incipit abdias ppheta.

Avisio abdie. Hec dicit do
s ad edom. Audiu au
diuini adno: et legatum
ad gentes misit. Surgite:
et consurgamus aduersus eu in plium.
Ecce paruulu te dedi iugentib: contemp
tibilis tuus ualde. Supbia cordis tui
exultit te: habitantem in scissuris petra
ni exaltantem soliu tuu: qui dicit in corde
tuo. Quis detrahet me in iram? Si exal
tatus fuens ut aquila: et si inter fidei
posueris indu tuu: inde demaham te
dicit dñs. Si fures introuissent ad te. si
latrones pnoctent: qui contumelias?
Nonne furati essent sufficiens? Si in
dematores introuissent ad te. nunq non
saltem racemos reliquissent? Quomo
do scrutans es elau. inuestigauerunt ab
scoudita ei. vsqz ad terminu emiserit
te. Et omis uiri federis tui illuserunt t:
inualuerit aduersum te uiri pacis tue.
Qui comedunt tecu. ponent insidias
subter te: ne prudentia meo. Numq
in die illa dicit dñs ydam sapientes
de idumea: et prudentia de monte elau.
Et timebit fortes tui a meridie: ut in
tereat uir de monte elau. Ppr inueter
rone et ppr iustate inueteru tuu iacob.
operet te confusio: et pibis in eternu. In
die tu stares aduersus eu qndo capebant
alieni exercitu ei: et exmanei ingredie
bant portas ei: et sup ierlm mittebat
sortem: tu quozqz eius quasi unus
ex eis. Et non despicies in die frs tui. in

die pegrinationis ei: et non letaberis
sup filios iuda. in die ydionis eoz:
et non magnificabis os tuu in die
angustie: neqz ingredieris portam
ppli mei in die ruine eoz: neqz despi
cies et tu in malis ei in die uastitatis
illi: et non emitteris aduersus exercitum
ei in die uastitatis illius. Neqz stabis
meritib: ut inueterias eos qui fuge
runt: et non occludes reliquos eius in
die tribulationis: qm iuxta e dies do
sup omis gentes. Sicut fecisti fiet t:
retributione tua ouerter in caput tu
um. Qui enim bibisti sup montem
scm meum bibent omis gentes iug
ter: et bibent et absorbebunt: et erunt
quasi si sint. Et in monte syon erit
saluatio: et erit scs: et possidebit domi
iacob eos qui se possederunt: et erit
domi iacob ignis: et domus ioseph fla
ma: et domus elau stipula: et succen
dentur in eis et deuorabunt eos: et non
erunt reliqe domus elau: qz do lo
cus est. Et hereditabunt hi qui ad
austru s monte elau: et qui in campe
stris philistin: et possidebunt regi
one ephraim et regione samarie: et be
niamin possidebit galaad: et transim
gratio exercitus hui filioz isrl om
nia loca chanaan eoz: usqz ad larep
ta: et transimigratio hierlm que in
bostoro e possidebit ciuitates austr:
et ascendent saluatores in montem
syon. iudicare monte elau: et erit
dño regnu amē. **Explicat abdias**

ppheta. Incipit plog
in ionam Jone pphete.
hebrei affirmant filium
fuisse mulieris iudue saraprene.
que hebras pphas mortuu suscita

uit. matre postea dicente ad eum. nunc
 cognoui quia uir di es tu. et uerbum di in
 ore tuo uerum est. Ob hanc causam eu
 am ipsum puerum sic uocant amathi.
 Amathi enim multa lingua ueritate
 sonat. et ex eo quod helias uerum locutus
 est. ille qui suscitatus est filii esse dicit uer
 tans. Ideo de ueritate columba uasci
 tur. quia iona columbam sonat. In
 condemnatione autem ionas israel ad ge
 res mittitur. quod minime agente peni
 tentia illi in malicia perseverent. te
 poribus. quippe hieroboe regis israel qui deo
 derelicto cum populo suo in lamaria ydol
 sacrificauerunt. ioniam prophetam fuisse
 historia quam libri regum indicat.
 Et cum propheta illuminante peccatores ci
 uitatis minime di misericordiam conseruaturus
 uideret. ne falsa predicare uideretur.
 ad denuntiandum interitum eidem ciui
 tatis ire nolebat. Nam sicut deus ad abra
 ham de impietate sodomorum et gomoz
 reorum locutus est. clamor sodomorum et go
 mozreorum peruenit ad me. ita et denun
 tiue duntur. eo quod ascenderit clamor
 malicie eius ad dominum. Et quia sententia di
 desodomis facta minime reuocata est.
 ita et ionas aduersus minime penitentiam se
 tentiam reuocari nolebat. diuine dispen
 sationis ignarus. que saluam homi
 num ad se uenturum magis uult quam
 interitum. Hoc illi accidit quod et scilicet
 heliseo. qui filium sunamitis mulieris
 mortuum ignorabat. sed a conspectu
 dei ionas fugere se putabat. humanum
 aliquid passus. dicente dauid. Quo ibo
 a spiritu tuo. et quo a facie tua fugiam?

Exphat. plog. Inapit
 et factum est Jonas propheta.
 uerbum domini ad ionam filium

amathi dicens. Surge uade in niuu
 uen ciuitate grande et predicata mea. quia
 ascendit clamor malicie eius coram me.
 Et surrexit ionas. ut fugeret in thar
 sis a facie domini. Et descendit in ppeni. et
 inuenit nauem euntem in tharsis. et dedit
 nauem eius et descendit in eam. ut ueret cum
 eis in tharsis a facie domini. Dominus autem misit
 uentum magnum in mare. et facta est tempe
 stas magna in mari. et nauis periclitaba
 tur uterque. Et inuenerunt nauem. et clama
 uerunt uiri ad dominum suum. et miserunt
 uasa que erant in naui in mare. ut alleui
 atetur ab eis. Et descendit ionas ad in
 teriora nauis. et dormiebat sopore gra
 ui. Et accessit ad eum gubernator. et dixit
 ei. Quod tu sopore deprimaris? Surge
 in uoca domini tui. si forte cogitet deus de
 nobis. et non periamus. Et dixit uir. ad tolle
 gam suam. uenite et mittamus sortes.
 et sciamus quare hoc malum sit nobis. Et
 miserunt sortes. et cecidit sortis super io
 nam. Et dixerunt ad eum. Iudica nobis. tu
 i causa malum istud sit nobis. Quod est opus
 tuum et quod terra tua? et quo uadis. uel ex
 quo populo es tu? Et dixit ad eos. hebre
 us ego sum. et dominum deum celi ego timeo.
 quod fecit mare et aridam. Et inuenerunt
 uiri timore magno. et dixerunt ad eum.
 Quod hoc fecisti? Cognouerunt enim uiri.
 quod a facie domini fugeret. quia indicauerat
 eis. Et dixerunt ad eum. Quod faci
 emus tibi? et cessabit mare a nobis? Quia
 mare ibat. et intumebat super eos. Et
 dixit ad eos. Tollite me et mittite in
 mare. et cessabit mare a uobis. Scio enim
 ego quoniam me tempestas hec grandis
 est super uos. Et remigabant uiri.
 ut reuicerentur ad aridam. et non uale
 bant. quia mare ibat. et intumebat.

sup̄ eos. Et clamauerunt ad dñm.
 ⁊ dixerunt. Q̄s dñe ne peamus ī
 aīa uiri isti. ⁊ ne des sup̄ nos san
 guinē innocētem. q̄ tu dñe sicut
 uolūisti fecisti. Et tulerunt ionā
 ⁊ miserunt ī mare. ⁊ stetit mare aser
 uore suo. Et tūnerunt uiri timo
 re magno dñm. ⁊ immolauerunt
 hostias dño. ⁊ uouerunt uota. Et
 p̄parauit dñs piscem grandem. ut
 deglutiret ionam. Et erat ionas
 in uentre piscis. tribus diebus ⁊ tribus
 noctibus. Et orauit ionas ad dñm de
 um suū de uero piscis. ⁊ dixit. Cla
 maui de tribulatione mea ad dñm.
 ⁊ exaudiuit me. De uentre inferi
 clamaui ⁊ exaudisti uocē meam. ⁊
 pietisti me in profundū in corde ma
 ris. ⁊ flumen circumdedit me. Om
 nes gurgites tui. ⁊ fluctus tui sup̄
 me transierunt. ⁊ ego dixi. Abiectus
 sū a conspectu oculor̄ tuor̄. Verum
 tamen rursū uidebo templū sc̄m
 tuū. Circumdederunt me aque usq̄
 ad aīam meā. abyssus uallauit me.
 ⁊ pelagus coopuit caput meū. Ad
 extrema montū descendi. terre uec
 tes occluserunt me in cinī. ⁊ subleua
 bis de corruptione uita meā dñe d̄s
 n̄s. Cum angustiaretur in me anima
 mea dñi recordatus sum. ut ueniat
 ad te oratio mea ad templū sc̄m tuū.
 Qui custodiunt uanitates. frustra
 manū suā de relinquent. Ego autē
 in uoce laudis imolabo t̄. quicūq̄ uo
 lui reddam p̄ salute mea dño. Et
 dñs dixit pisci. ⁊ euomit ionam ī
 aridam. Et sc̄m ē ūbū dñi ad ionam
 sc̄o dicens. Surge ⁊ uade ad ciuitatē
 magnā. ⁊ p̄dica mea p̄dica

tionē q̄m ego loquor ad te. Et surrex̄
 ionas. ⁊ abiit ī ciuitatē nininuen
 iuxta ūbū dñi. Et ninue erat ciui
 tas magna in uentre dierū n̄rū. ⁊ ce
 pit ionas in uentre ciuitatē in uentre
 diei unū. ⁊ clamauit ⁊ dixit. Ad
 huc quadraginta dies ⁊ ninue sc̄
 ūtetur. Et crediderūt uiri ninuue
 in dño ⁊ p̄dicauerūt ieiunū. ⁊ uelut
 s̄ factis. amaroze usq̄ ad minorē.
 Et p̄uenit ūbū usq̄ ad regē ninue.
 ⁊ surrexit de solio suo. ⁊ abiit ue
 stimentū suū ase ⁊ indutus ē sacco.
 ⁊ sedit in cinere. Et clamauit ⁊ dixit.
 ninue ex ore regis ⁊ p̄ncipū eius
 dicens. Homines ⁊ iumenta ⁊ boues
 ⁊ pecora n̄ gustent q̄cūq̄ nec pascant.
 ⁊ aquam n̄ bibant. ⁊ opiantur ho
 mines factis. ⁊ iumenta clament
 ad dñm in fornicidme. et d̄ntur
 uir aīa sua mala. ⁊ ab iniquitate que
 ē in manibz eor̄. Quis scit si d̄ntur
 ⁊ ignoscat d̄s. ⁊ recitatur a furore ne
 sue. ⁊ n̄ p̄bimus. Et uidit d̄s opa
 eor̄. q̄ d̄ntur s̄ de uia sua mala. ⁊ mi
 serus ē d̄s sup̄ maliciā quā locutus
 fuerat ut faceret eis ⁊ n̄ fecit. Et af
 fluctus ē ionas afflictione magna.
 ⁊ iratus ē. ⁊ orauit ad dñm ⁊ dixit.
 Obsecro dñe. n̄quid n̄ hoc ē ūbum
 meū cū adhuc essem ī terra mea.
 P̄t hoc p̄occupauit ut fugerem ī
 tharsis. Scio enim q̄ tu dñe d̄s cle
 mens ⁊ misericors es. pacens ⁊ mi
 se uiscerum. ⁊ ignosceris super
 malitia. Et m̄n dñe tolle animā
 meā queso ame. q̄a melior est m̄
 mors q̄m uita. Et dixit dñs P̄nas
 ne bene uisceris tu. Et egressus ē
 ionas de ciuitate ⁊ sedit oīa ouen

te ciuitatis. et fecit sibi in ei umbra. et sedebat subter illud in umbra. donec uideret quod accideret ciuitati. Et parauit dominus dominus hederam. et ascendit super caput ionne. ut esset umbra super caput eius. et protegeret eum. laborauerunt enim. Et letatus est ionas super hederam letitia magna. Et parauit dominus uermem. et percussit hederam. et exaruit. Et cum ortus fuisset sol. precepit dominus uento calido et uenti. et percussit sol super caput ionne. et estuabat. Et petiuit aere sue ut moreretur. et dixit. Melius est mihi mori quam uiuere. Et dixit dominus ad ionam. Putasne bene misceris tu super hederam. Et dixit. Bene misceat ego usque ad mortem. Et dixit dominus. Tu dolens super hederam in qua non laborasti neque fecisti ut cresceret. et sub una nocte uata est. et una nocte perit. et ego non partem minime ciuitati magne. in qua sunt plusquam centum. et sex. milia hominum. qui nesciunt quod sit inter dexteram et sinistram suam. et iumenta multa. **Explicit Jonas propheta. Incipit prologus onichee prophete.**

Temporibus ioathe achaz et ezechie regum iuda. micheam prophetam ad hanc prophetiam spiritu sancto repletum fuisse lectio ipsa demonstrat. Sed de super dicto numero regum. ioathaz et ezechia de obre religionem placuisse hystoria libri quarti regum. et sedem parthipomenon indicant. achaz uero relicto deo ydola samarie et syrie. quibus etiam filios suos in sacrificium igni cremandos obtu-

lerat uoluisse constat. Quam obrem dominus samariam que reges israel et iuda memoratorum simulacrorum superstitione se fellerat increpans indignationem suam in eam percellendam dimittens est. ipso etiam israel et preuicatorum et principibus eius. qui eundem prophetam fallaci suggestionem adcolenda idola opulerant. uerbis insequentibus captiuitatem et meritiu affuturum denuntiavit. **Explicit prologus. Incipit onicheas propheta.**

MEXXVON domini quod sanctum est ad micheam mozaallicem iudicibus ioatham achaz. et ezechie regum iuda. quod iudicium super samariam et hierusalem. Audite propheta omnes. et aduertat terra et plenum domus eius. et sit dominus dominus uobis in teste. De templo sancto suo. quia ecce dominus egredietur de loco suo. et descendet. et calcabit super excelsa terre. et consummentur montes subitus eius. et colles scandentur sicut cera a facie ignis. sicut aqua que decurrunt in preceps. Incelere iacob omne istud. et iniquitatis domus israel. Quod scelus iacob. nonne samaria. Et que excelsa iude. nonne ierusalem. Et ponam samariam quasi acruum lapidum in agro. cum plantatur uinea. et de traham in uallem lapides eius. et fundamenta eius reuelabo. et omnia sculptura eius cadent. et omnes mices eius comburentur igni. et omnia idola eius ponam in ydatione. quia de nicodibus meretricis congregata sunt. et usque ad mercedem meretricis reuertentur. Super hoc plangam et ululabo. uada spoliatus et nudus. faciam plangitum uelut draconum. et luctum quasi structionum. quia desolata est plaga eius. quia uenit usque ad